

تشدید سرکوب علیه اعضای کانون نویسندگان ایران

در ماههای اخیر، حرکات توطئه گرانه و سرکوبگرانه حکومت جمهوری اسلامی ایران در راستای از بین بردن تمامی راههای حضور و شناسایی آزادخواهان در صحنه اجتماعی کشور، بسته تر شدن فضای سیاسی و اجتماعی و فرهنگی در جامعه، تحکیم حکومت توتالیتر و تسلط هر چه بیشتر اختیاری دینی بر جامعه، تشدید و گسترش با فتنه است. محلات مکرر فیزیکی و تبلیغاتی برای اسلامی کردن جامعه، تشدیدهای جدید در کارآموزی دانشجویان دانشگاهها، اجرای طرحهای ارتجاعی «ملایان» گونه در معیشتی آموزشی، اعمال سانسور شدید و محدودیت های گسترده و بی سابقه در نشر کتاب، تحت فشار دادن نشریات مستقل دگراندیش، گسترش برنامهای ضد فرهنگی و ضد مردمی در مدارس و معیشت (مانند برنامهای هویت) و موج جدید اعدا مهاجران و دانشجویان و اوبین و گسترش فعالیت تروریستی گروههای فتنه گر مانند «انصار حزب الله» اقدام برای سرکوب کانون نویسندگان و نا بودی فیزیکی برخی از نویسندگان دگراندیش و ... نشانه های جدی از توطئه های تئوریک علیه نیروهای آزادیخواه و عدالتجوی میهن بود. در آبان ۱۳۲۵ آقای احمد میرعلایی نویسنده و مترجم سرشناس کشور مدتی نا بهدید و سپس جدا و در ۲۲ آبان سال جاری در یکی از کوچه های اسفهان پیدا شد. در اوایل مرداد ۱۳۲۵ ما موران وزارت اطلاعات به شکل عین و غیر فانی به جلسه ای که از سوی وابسته فرهنگی سفارت آلمان برگزار شده بود، هجوم بردند و شش تن از نویسندگان ایرانی (خانمها سیمین بهبهانی - مهرا نگیز کار - روشنگار ریوش و آقایان محمد علی سیالو - هوشنگ گلشیری - فرج سرکوهی را که در آن جلسه حضور داشتند، به مدت چند ساعت بازجویی فرمودند. در ۱۵ مرداد ۱۳۲۵ برای کشتار جمعی از نویسندگان و روزنامه نگاران دگراندیش توطئه ای صورت گرفت تا از نویسندگان و روزنامه نگاران و سر دبیران نشریات ادبی و فرهنگی که به سوی راستان در حرکت بوده، در محمل گردن «همران» در دره سقوط کنند. خوشبختانه این توطئه خفنی عدولتی با قوه ای (آقایان محمد علی سیالو - فرج سرکوهی - محمد محمد علی - بیژن بیجاری - صدیقی - منصور کوثران - بیژن تجدی - مسعود بهنود - منشی پور - حسن احمدی - مسعود توفان - محمود لپاری - دانیل آراسته - منوچهر کریم زاده - علی بابا جاهی - سیروس علی نژاد - امیر حسین چهل تن - جورکن - کامران جمالی - منوچهر بی - و نام فرشته ساری) دوروز در زندان آستان را تحت بازداشت و بازجویی قرار گرفتند و در ۱۲ مرداد آزاد شدند. در ۱۸ شهریور ۱۳۲۵ تعداد ۱۲ نفر از نویسندگان و روزنامه نگاران و سر دبیران و روزنامه نگاران روشنگار ریوش و آقایان محمد علی سیالو - فرج سرکوهی - هوشنگ گلشیری - فخر رحیمی - و سایر اعضای - محمد محمد علی - منصور کوثران - حسن احمدی - جباری -) که در جلسه شورای مدوریتی کانون نویسندگان ایران - (به عنوان یک نهاد سنتی فرهنگی علمی) شرکت داشتند توسط ما موران وزارت اطلاعات دستگیر و تا مدت دراز بعد در مکانی در نماشگاه بهمن الملی تهران مورد بازخواست و تحت فشار روحی قرار می گرفتند. و از آنها خواسته می شود که فعالیت کانون نویسندگان ایران و شورای مدوریتی آن را تحلیل و متوقف سازند. بدینال آن در اوایل شهریور ۱۳۲۵ آقای فرج سرکوهی سردبیر مجله آدینه و از منتقدان معروف ادبی، را دستگیر و به مدت ۳ روز تحت بازداشت و تحت فشار و شکنجه شدید روحی قرار می گرفتند. در شهریور ۱۳۲۵ آقایان بهارلو، مدیا کاشیگر، علی اشرف درویشیان را احضار و مورد بازخواست قرار می دهند و با تهدید و آتیه ها خواسته می شود تا در فعالیت های کانون نویسندگان ایران به هیچ وجه شرکت نکنند. در سحرگاه ۱۸ آبان ۱۳۲۵ آقای فرج سرکوهی و روزنگار آزادیخواه، که قصد فرار به آلمان را داشت، به مدت ۳۰ روز بازداشت و در زندان دگراندیش، مهرا با دهنران ریوش می شود و تاکنون از سر نشیبت وی هیچ اطلاعی درست نیست. خطر جدی جان وی را تهدید می کند. حکومت جمهوری اسلامی می خواهد تا با فعالیت مکرر چهره خشن خود، اگرانی ها و ترسهای در جامعه و روزنگاری ایران را تشدید کند و جوهر و وحشت در میان روزنگاران و نویسندگان و مترجمان کشور را دامن بزند. در ۱۷ آبان ۱۳۲۵ آقای محمد مختاری نویسنده سرشناس ایرانی به وزارت اطلاعات احضار می شود و مورد بازخواست و تهدید قرار می گیرد. در ۲۲ آبان ۱۳۲۵ به کبری جان غفار رحیمی روزنامه نگار و روزنامه دگراندیش در آلمان نشریات در تهران پیدا شد. مرکز ری که ملا مشکوک و در همین حال هتلا ردهنده بود. کاملاً مشخص است که حرکات سرکوبگرانه حکومت بر علیه روزنگاران و نویسندگان و مترجمان چپ و لئیک میهن گسترش یافته است.

«اتحاد چپ دمکراتیک ایران» اقدامات توطئه گرانه و سرکوبگرانه حکومت جمهوری اسلامی در راستای نا بودی فیزیکی دگراندیشان و حذف حضور و شناسایی آزادخواهان در جامعه، و تسلط هر چه بیشتر اختیاری دینی در کشور را محکوم می کند. این توطئه ها در آینده نیز تداوم خواهد داشت و تقریباً تمامی دگراندیشان از آزاداندیشان کشور خواهد گرفت. خطر جدی و فوری است و تنها راه مقابله با آن، شکستن سکوت و تشدید مبارزه متحد و سازمان یافته همه نیروهای آزادیخواه و مترقی بر علیه حکومت استبدادی است. «اتحاد چپ دمکراتیک ایران» دگرانی عمیق خود را از سر نشیبت میبیم و طرناک روزنامه نگاران و منتقد برجسته و روزنگار آزادیخواه کشور فرج سرکوهی ابراز می کند و خواستار آزادی فوری وی و رفع کلیه محدودیت ها علیه او می باشد. «اتحاد چپ دمکراتیک ایران» ضمن حمایت مجدد و دیگر از کانون نویسندگان ایران و تلاشهای اعضای آن در راه تامین آزادی بیان و قلم و لغو سانسور و سرکوب فیزیکی از کلیه نیروها و سازمانهای سیاسی و اجتماعی دمکراتیک که در جهت باز کردن فضای سیاسی و اجتماعی کشور و درهم شکستن چراغ اختیاری در جامعه مبارزه می کنند، و البته خود می دانند که تداوم حرکات توطئه گرانه حکومت استبدادی را افشا کند و به مقابله جدی و دیگر با این اقدامات سرکوبگرانه برسد و با آنها را خنثی سازد. «اتحاد چپ دمکراتیک ایران» با رد دیگر نیروهای آزادیخواه و سب میزبان فرامی خواند تا با توجه به خطر جدی و فوری گسترش سرکوب و ترور علیه همه نیروهای آزادیخواه و عدالتجوی میهن، مبارزه خود بر علیه حکومت استبدادی جمهوری اسلامی را بشود و رقبا چنین اعتراضی و طلبی نه مردم، برای تامین آزادی و عدالت در جامعه و استقرار حکومت ملی و مردمی در کشور، و متحد و سازمان یافته و به شکل هر چه موثرتر و کارآتری گسترش دهند.

و غلبت و غلبتم خدای بزرگ در ایران

مورس دنیس کویتورن نماینده ویژه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در ایران، گزارش ادواری خود به کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد را در نوامبر ۱۹۹۶ منتشر است. کویتورن در این گزارش بر نقض آشکار و روشن حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران تاکید کرد و گفت: "وضعیت حقوق بشر در ایران نه از زمان جدیدترین گزارش وی به کمیسیون حقوق بشر در سال جاری به تدریج و تدریجاً بدتر شده است" و تاکید کرد که در رابطه با پیوندی وضعیت زندانیان، سیستم دادگاهها بر عوردهای زنانه، کاهش مجازات اعدام و تغییر فضای سیاسی و اجتماعی کشور هیچ علامت مثبتی دیده نمی شود. وی گفت: "مجازات در ایران سخت و شدیدتر از گذشته دارد. بر اساس گزارشات مطبوعات ایرانی و خارجی، حداقل ۶۶ نفر از اول ژوئن تا ۲۱ اکتبر سال جاری در ایران اعدام شده اند. و با توجه به گزارش قبلی مبنی بر اعدام ۵۰ نفر در سال ۱۹۹۵، روند اعدامها در سال جاری افزایش یافته است." و نیز تاکید کرد: "نشانها و علایمی وجود دارد که حکایت از آن می کنند که فضای سیاسی و اجتماعی در جمهوری اسلامی با ثبات و آرام نیست و در تحمل عقاید مخالفان شکایاتی و بردهای وجود ندارد." و در بیان برخی از چنین علایم و نشانها می گوید: "موازی از جمله تعطیلی چند روزنامه به دستور مقامات حکومتی، راه انداختن برنامه جدید تلویزیونی با هدف آشکار معرفی کردن روشنفکران به عنوان عناصر ضرر و زیان برای جامعه و جاسوسان کشورهای بیگانه، حملات فیزیکی مکرر به سینه ها در اعتراض به نمایش برخی فیلمها به بیانه، مخالفت با ارزشهای اسلام و مذهب، و مداخلات خونسرا نه و شکنجه برخی معاندان و مخالفان خصوصی که گاهی با به مرکز افرادی هم منتج شده است و تغییر هرگز در جلسات علنی و آشکار و اعلام شده قبلی بوسیله افراد سرکوبگر مورد حمایت حکومت و اعلام کرده. و گفت که: "برخی از این عملیات توسط مقامها و عناصر و نمایندگان رسمی حکومت صورت می پذیرد و برخی دیگر از این حرکات سرکوبگرانه بوسیله گروههای رسانه ای حکومتی اما به گونه ای انجام می شود که نیروهای انتظامی و نظامی حکومت مانع و رادعی در مقابل حرکات خونسرا نه و غیرقانونی آنها بوجود نمی آورند." مورس کویتورن همچنین می گوید: "من چندین گزارشات زیادی مبنی بر حملات مکرر به تهدیدات علیه اقوام و عویصا و نشان مخالفان سیاسی حکومت در ایران یا همکاران و هواداران آنها در خارج از کشور و در داخل ایران دیده است. وی تاکید می کند که: "آنها نشان می دهد که تحرکات سیاسی دشمن علیه ایرانیان خارج از کشور و باور فزاینده ای دارند." کویتورن سپس اشاره می کند که: "حقوق بشر در مورد بیانی ها در ایران شدیداً نقض می شود و تبعیضات گسترده و شدید علیه اعضای این جمعیت مذهب اعمال می شود."

کفر عواصبت بالاعتنان العنان لمدال علیه و بمران جمهورى اسلامى ايران

دادگاه معروف به "میکونوس" که پرونده ترور دکتر صادق شرفکندی، دبیرکل حزب دمکرات کرستان ایران و سه تن دیگر از بنا را در اردیبهشت ۱۳۳۱ و در صورتی که میکونوس دوشیزه میرلین از آلمان فدرال را بر سر می کشد، پس از حدود ۳۰ ساله ۵۰ ماه تعلیق و ۲۰۰ جلسه دادرس، با کفایت جاست جدید استان و در مرحله جدیدی شده آقای "بیروت جاست" داستان آلمان فدرال در روزهای ۱۲ و ۱۳ نوامبر ۱۹۹۶ (۲۲، ۲۳ و ۲۴ آبان ۱۳۷۵) کشف جاست خود را ارائه داد. وی برای دومین بار اصلی، کالم دارایی (ایرانی) و رهائیک (لبنانی) در جاست حسین ابد کرد به شرط آنکه تا قبل از ۱۱ ساله میکونوس عقوبت تخفیف مجازات بها آنها تعلق نگذرد. و برای دیگر گریه ها حسین مانی از ۱۱ سال درخواست نمود. "بیروت جاست" داستان آلمان فدرال در کفایت جاست خود تا کید کرد که فرمان قتل رهبران کرد مخالف حکومت ایران، توسط خامنه ای (ولی قید) صادر شده است. وی "الت که خامنه ای دستور این ترور را به عنوان عفو از یک کمیته ویژه" صادر کرده است. این کمیته همچنین شامل رستمجانی (رئیس جمهور)، ولایتی (وزیر امور خارجه)، وفاتحان (وزیر اطلاعات و امنیت) است. ولایتی از امکانات و وسایل دیپلماتیک و مصونیت سفارتها در انتقال و جایبانی و نگهداری تروریست ها استفاده می کند. وفاتحان در برنا معریزی و سازماندهی عملیات تروریستی نقش اصلی را داشته است. داستان آلمان تا کید کرده است که فلاتحان شخصاً در روز ۱۲ سپتامبر ۱۹۹۲ به کالم دارایی تلفیق کرده و برای عملیات قتل رهبران کردها و چراغ سبز داده است. داستان آلمان فدرال صراحتاً گفته است که دادگاه نمی تواند مسئولیت فلاتحان را از نظر مقامات رژیم ایران جدا کند و از دادگاه خواست که دولت ایران و تروریسم دولتی ایران را محکوم نماید. دادگاه از وکیل مدافع جمهوری اسلامی خواست تا دفاعیات خود را در اسر وقت ارائه دهد. دادگاه پس از بررسی پرونده احتمالاً در ژانویه ۱۹۹۶ حکم قتل خود را صادر خواهد کرد.

تذکرہٴ یک خاں آذری زبان

با اعتبار به هم که در بدعای ظاهره آنها در ۱۳۷۵ هـ آقای حسین ایلخانی سبب پیوره شاعر آذری زبان که قصد حفر بهای کوثر حرکت در مراسم با نصدمین سالگرد شاعران مدافع آذری زبان
فصلی را داشت به هنگام خروج قانونی از کشور در فرودگاه مهرآباد ممنوع الخروج اعلام می شود و پس از روزی با زداشت در سالن فرودگاه به زندان وزارت
اطلاعات و امنیت کشور منتقل می شود.

ضعیف و غیر مؤثر است و در دندان آرمیه

موسسنگ نوسین، که از ۱۳۶۱ به‌انجام فعالیت برای یکی از سازمانها، به‌مبینه دستگیر و تاکنون در زندان بسر می‌برد، اکنون با گذشت ۱۱ سال، در زندان ارومیه سخت به‌کار می‌باشد و مسئولین زندان برای مدتی وی تاکنون اقدام به‌هی انجام نداده‌اند.